

Ignaberga gamla kyrka

56.1798, 13.8320

Den gamla kyrkan i Ignaberga är byggd på 1100-talet. Från början utgjordes kyrkan av ett rektangulärt långhus, ett kvadratisk kor samt en halvrund absid längst i öster. Koret och absiden avskiljdes med en triumfbåge, och på en infälld tvärbjälke satt till höger om altaret två små klockor. Dessa är sedan länge försvunna, men nya har tillverkats.

På långhusväggens norra sida står årtalet 1717 med romerska siffror, det år då långhuset antas ha byggts ut.

Ännu äldre är de så kallade konsekrationsskors som finns i kyrkan, vitmålade i samband med att kyrkan invigdes under tidig medeltid.

När Ignaberga fick en ny kyrkan på 1880-talet stängdes den gamla kyrkan och fick sedan förfalla. Kunglig majestät tillät dock inte att den gamla romanska kyrkan revs.

Efter att koppartaket försvann, troligen med hjälp av ortsbor började förfallet sätta in på allvar.

En räddningsaktion inleddes på 1920-talet, främst tack vare arkitekten Leon Nilson, från Ignaberga, och efter en omfattande restaurering kunde den gamla kyrkan återinvigas 1928.

Man började med att ansöka om att Riksantikvarieämbetet skulle ansvara för framtida skötsel. Riksantikvarien svarade att ämbetet inte godtog ansvar för framtida förvaltning men erbjöd sig att bidra bland annat till kostnadsberäkning av restaureringsarbetena.

Restaureringsarbeten genomföres sedan med anslag från kyrkostämman och med bidrag av donationer.

Flera av de ursprungliga inventarierna, såsom altarpuppans och dopfunten samt bänkar i koret daterade 1734 återinstallerades. Rummet kompletterades med nytillverkade bänkar, predikstol och läktare. Efter tre års arbete återinvigdes kyrkan 1928 och togs åter i bruk.

Kyrkans dopfunt i huggen sandsten är daterad till samma tid som den gamla kyrkan, det vill säga 1100-talet.

Arkitekturprofessor och tillika domkyrkoarkitekten Carl Georg Brunius från Lund som var verksam främst under första halvan av 1800-talet skriver "En dopfunt i Ignaberga har en ovanlig form, den er nämligen snarlik en dubbelbägare eller ett timglas". Dopfunten flyttades 1909 till Historiska museet men återlämnades när kyrkan restaurerades 1928.

I kyrkan finns flera medeltida träskulpturer. På norra väggen hänger tre stycken föreställande en biskop, ett Anna Själv tredje-motiv, alltså Marias moder med Jungfru Maria och Jesusbarnet i knäet.

Här finns också en skulptur föreställande aposteln Jacob den äldre.

På motsatta väggen finns två figurer som daterar sig till 1200-talet. Den ena skulpturen tillskrivs den anonyme Ignabergamästaren och anses vara en efterbildning av en Kristusstaty som finns i norra Frankrike.

Läktarorgeln är tillverkad av Anders Persson, Nyhamnsläge, och har en orgelfasad, ritad 1977 av arkitekt Torsten Leon-Nilsson. På fonten finns bilder signerade konstnären Per Siegård.

Kyrkan saknar klockor, men har istället ett gemensamt klockringningssystem med Ignaberga nya kyrka. Klockorna i den nya kyrkan kan styras från en central i den gamla.

Ignaberga gamla kyrka är en populär vigselkyrka.

Källor:

Webb: Hässleholms församling.

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.